

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
YD İtiraz No : 2015/879

REKABET KURUMU
Tarih : 11.01.2016
Sayı : 172

İtiraz Eden (Davacı) : Türkiye Petrol Rafinerileri A.Ş. (TÜPRAŞ)
Vekili : Av. İ. Yılmaz ASLAN
Gazi Umur Paşa Sok. Bimar Plaza, No:38/8
Balmumcu - Beşiktaş / İSTANBUL

Karşı Taraf (Davalı) : Rekabet Kurumu
Üniversiteler Mah. 1597. Cad. No:9 - Bilkent / ANKARA
Vekili : Av. Hüseyin Çoşkun - Aynı adreste

İstemin Özeti : Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen yürütmenin durdurulması isteminin reddine ilişkin 07/04/2015 günlü, E:2014/2458 sayılı karara, davacı itiraz etmekte ve yürütmenin durdurulmasını istemektedir.

Danıştay Tetkik Hâkimi : Başar Antürk Yalçınöz

Düşüncesi : Türkiye Petrol Rafinerileri A.Ş.'nin fiyatlandırma ve sözleşmelere ilişkin uygulamaları yoluyla 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 6. maddesini ve Türkiye Petrol Rafinerileri A.Ş. ile Opet Petrolcülük A.Ş.'nin pazar paylaşımı ve diğer yollarla aynı Kanun'un 4. maddesini ihlal ettiğinden bahisle başlatılan soruşturma sonucunda, dava konusu, Rekabet Kurulu kararı ile; davacı şirketin, 11/10/2008-01/01/2009 tarihleri arasında benzin ve motorin ürünlerine dair fiyatlandırma davranışları ve 2008 yılında ALPET'e, 2009 yılında ise POAŞ'a karşı bir ürünün satışını bir başka ürünün de TÜPRAŞ tarafından yeterli görülen miktar ve/veya oranlarda TÜPRAŞ'tan temin edilmesi şartına bağlamak ve bunu temini için arzı kısmak şeklindeki sözleşmelere ilişkin uygulamaları yoluyla hâkim durumu kötüye kullandığı ve böylelikle 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 6. maddesini ihlal ettiği sonucuna ulaşılarak 2013 mali yılı sonunda oluşan ve Kurul tarafından belirlenen yıllık gayrisafi gelirlerinin taktiren % 1'i oranında olmak üzere 412.015.081,24 TL idari para cezası verilmesi kararlaştırılmıştır.

Dava dosyasının incelenmesinden, davacının idari para cezasına konu olan aşırı fiyatlandırma eyleminin değerlendirilmesi yapılırken uluslararası piyasalarda fiyatların düşme eğiliminde olduğu 11/10/2008-01/01/2009 tarihleri arasında TÜPRAŞ'ın iç piyasada uyguladığı benzin ve motorin günlük fiyatlarının, referans alman Platts İtalya CIF Akdeniz bölgesi fiyatları ile karşılaştırıldığı ve bu dönemde benzin ve motorin fiyatlarının referans alınan Platts fiyatlarına göre ortalama % 15 oranında yükseklik arz ettiği, fiyatların Platts fiyatları kadar hızlı düşmediği ve bu şekilde TÜPRAŞ'ın bu dönemde aşırı fiyat uygulaması yaparak hâkim durumunu kötüye kullandığı sonucuna varılmıştır.

Ancak, davalı idarenin bu sonuca varırken davacı tarafından savunmalarında öne sürülen hususları dikkate almadığı, davacı şirketin uyguladığı fiyatların EPDK tarafından belirlenen tarife metodolojisine aykırı olmadığı hususu EPDK'nın dosyada mevcut yazısı ile doğrulandığı, sektörel düzenleme ve gerektiğinde idari para cezası uygulama konusunda yetkili olan EPDK'nın bu dönemde uygulanan fiyatlar bakımından tarife metodolojisine bir aykırılık görmemiş olmasına karşın, Rekabet Kurumunun bu eylemi yüksek bir idari para cezasına konu yapılmasının yanında davacı tarafından aşırı fiyat uygulaması karşılaştırması yapılırken idarenin esas aldığı referans değerinin geçerliliği konusunda öne sürülen iddiaların da yeterince değerlendirilmediği, idarenin esas aldığı Platts İtalya kotasyonlarının ilgili piyasada fiyatların duyurulduğu bir veritabanı niteliğinde olduğu, Fransa, İtalya, İspanya, Yunanistan gibi bölge ülkeleri rafinerilerince uygulanan fiyatlarla bir karşılaştırma yapılmadığı, rafineri toplam maliyetlerinin sağlıklı bir şekilde tespit edilmediği, davacı şirketin temel girdisi olan ham petrolde ve döviz kurlarında

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
YD İtiraz No : 2015/879

küresel olarak ciddi bir ekonomik krizin yaşandığı 2008 yılında yaşanan istikrarsızlığın bu piyasalarda sebep olduğu dalgalanmaların ve davacı şirketin bu dönemde 540 milyon dolar faaliyet zararı gerçekleştirmiş olması gibi hususların da yeterince irdelenmediği, dolayısıyla Kurulca verilen idari para cezasının temel gerekçesini oluşturan hâkim durumun fahiş fiyat uygulaması yoluyla kötüye kullanılmış olması hususunun ve cezanın diğer dayanağını oluşturan, bir ürünün satışını bir başka ürünün de TÜPRAŞ tarafından yeterli görülen miktar ve/veya oranlarda TÜPRAŞ'tan temin edilmesi şartına bağlama konusunda herhangi bir kuşkuya yer vermeksizin kanıtlanamadığı görülmektedir.

Bu durumda, eksik incelemeye dayanan dava konusu Rekabet Kurulu kararında hukuka uygunluk bulunmadığından davacı itirazının Rekabet Kurulu'nun 17/01/2014 günlü, 14-03/60-24 sayılı kararının 1., 2. ve 3. maddeleri kısmı yönünden kabulü, diğer kısımlar yönünden reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca dosya incelendi, gereği görüldü:

Davacı tarafından, Rekabet Kurulu'nun 17/01/2014 günlü, 14-03/60-24 sayılı kararının 1., 2. ve 3. maddeleri ile söz konusu kararda dayanak olarak gösterilen 15/02/2009 günlü, 27142 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hâkim Durumun Kötüye Kullanılması Hâlinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik" in 5. maddesinin 2. fıkrasındaki "gibi hususlar" ifadesinin iptali ve yürütmenin durdurulması istemiyle açılan davada; Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen yürütmenin durdurulması isteminin reddine ilişkin 07/04/2015 günlü, E:2014/2458 sayılı karara, davacı itiraz etmekte ve yürütmenin durdurulmasını istemektedir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesine göre ancak idari işlemin uygulanması halinde telafisi güç veya imkânsız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması şartlarının birlikte gerçekleşmesi durumunda yürütmenin durdurulmasına karar verilebilir.

İtiraz edilen kararlar ilgili dosyanın incelenmesinden, yürütmenin durdurulması kararı verilebilmesi için Yasanın aradığı koşulların gerçekleşmemiş olduğu anlaşıldığından, itirazın REDDİNE, 01/10/2015 gününde 15/02/2009 günlü, 27142 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hâkim Durumun Kötüye Kullanılması Hâlinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik" in 5. maddesinin 2. fıkrasındaki "gibi hususlar" ifadesi yönünden oybirliği, diğer kısımlar yönünden oyçokluğu ile karar verildi.

Başkan
Namık Kemal
ERGANİ

Üye
Nüket
YOKLAMACIOĞLU
(X)

Üye
İbrahim
BERBEROĞLU
(XX)

Üye
Nurben
ÖMERBAŞ

Üye
Nalan
TERZİ

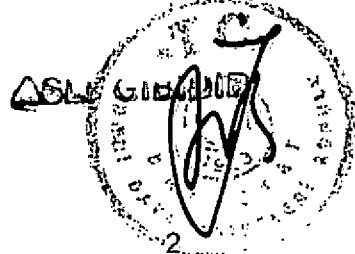
Üye
İbrahim
ALİUSTA

Üye
Vahit
BEKTAŞ
(X)

Üye
Hasan
GÜZELER

Üye
Abdülkadir
ATALIK

Üye
Yalçın
EKMEKÇİ
(X)

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
YD İtiraz No : 2015/879

Üye
Doç. Dr. Selami
DEMİRKOL

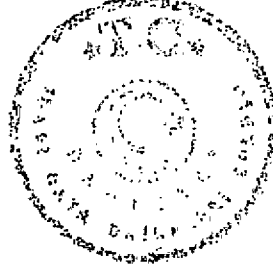
Üye
Erhan
ÇİFTÇİ

Üye
Ahmet
ARSLAN

Üye
Turgay Tuncay
VARLI

Üye
Yunus
AYKIN

Üye
Muhsin
YILDIZ
(XX)

Üye
Bilge
APAYDIN

KARŞI OY

X- 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un "Toplantı ve Karar Yeter Sayısı" başlıklı 51. maddesinin 1. fıkrasında, Kurul'un nihai kararlarında Başkan ya da İkinci Başkan dahil en az toplam beş üyenin katılımı ile toplanacağı ve en az dört üyenin aynı yönde oy kullanması ile karar vereceği, 2. fıkrasında, ilk toplantıda karar için gerekli nisabın sağlanamadığı durumlarda, Başkan'ın ikinci toplantıya tüm üyelerin iştirakini sağlayacağı, ancak bunun mümkün olmaması halinde kararın, toplantıya katılanların salt çoğunluğu ile alınacağı, bu durumda da toplantı nisabının birinci fıkrada belirtilenden az olamayacağı, ikinci toplantıda oylarda eşitlik olması halinde ise Başkanın bulunduğu tarafın oyunun üstün sayılacağı kurala bağlanmıştır.

Olayda; Türkiye Petrol Rafinerileri A.Ş.'nin fiyatlandırma ve sözleşmelere ilişkin uygulamaları yoluyla 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 6. maddesini ve Türkiye Petrol Rafinerileri A.Ş. ile Opet Petrolcülük A.Ş.'nin pazar paylaşımı ve diğer yollarda aynı Kanun'un 4. maddesini ihlal ettiğinden bahisle başlatılan soruşturma sonucunda, dava konusu Kurul kararının alındığı toplantıya, Kurul Başkanı Prof. Dr. Nurettin Kaldırımçı, Üyeler Kenan Türk, Dr. Murat Çetinkaya, Reşit Gürpınar, Fevzi Özkan, Doç. Dr. Tahir Saraç ve Dr. Metin Arslan olmak üzere toplam 7 üyenin katıldığı, Kurul kararının 1. maddesi ile davacı şirketin fiyatlandırma ve sözleşmelere ilişkin uygulamaları yoluyla hâkim durumunu kötüye kullandığı, bu suretle 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesini ihlal ettiğine üye Dr. Murat Çetinkaya ve Reşit Gürpınar'ın karşı oyları ile oyçokluğuyla karar verildiği, ihlal nedeniyle 412.015.081,24 - TL idari para cezası verilmesine ilişkin 2. maddesi ile ise Kurul Başkanı Prof. Dr. Nurettin Kaldırımçı, Kurul üyeleri Dr. Metin Arslan ve Reşit Gürpınar'ın karşı oyları ile oyçokluğuyla karar alındığı, Üye Dr. Murat Çetinkaya'nın; Kurul kararının davacı şirketin fiyatlandırma ve sözleşmelere ilişkin uygulamaları yoluyla hâkim durumunu kötüye kullandığına, bu suretle 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesini ihlal ettiğine yönelik 1. maddesine katılmamakla birlikte, bundan sonraki oylamalarda bu durum kabul edilmiş bir karar olarak dikkate alınmak suretiyle diğer maddelerin oylandığı, buna göre, bu eylem ihlal olarak kabul edilince, 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin üçüncü fıkrası ve Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hakim Durumun Kötüye Kullanılması Halinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik'in ilgili hükümleri çerçevesinde yapılan değerlendirmeler neticesinde takdir edilen ceza miktarının taraflarınca da uygun bulunduğu gerekçesiyle ceza miktarının belirlendiği 2. maddeye katıldığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda, davacı şirkete verilen cezanın miktarının belirlendiği Kurul kararının 2. maddesi bakımından, Kanunun ihlal edildiği yönünde oy kullanan 5 üyeden 3'ünün (üyeler Kenan Türk, Fevzi Özkan, Doç. Dr. Tahir Saraç) ceza miktarını şirketin 2013 mali yılında oluşan gayri safi gelirlerinin takdiren %1 oranında belirlenmesi yönünde oy kullandığı, 2'sinin (Başkan Prof. Dr. Nurettin Kaldırımçı ve Dr. Metin Arslan'ın) miktarın belirlendiği %1 oranına muhalif kalarak karşı oy kullandıkları, ihlalin bulunmadığı yönünde oy kullanan üye Dr. Murat Çetinkaya'nın ise asil iradesine aykırı biçimde ceza miktarının belirlendiği 2. maddeye %1 oranında ceza verilmesi yönünde oy kullandığı ve bu oyun ceza miktarının belirlenmesinde etkili olduğu anlaşılmakta olup dava konusu kurul kararının 2. maddesi yönünden 4054 sayılı Kanunun yukarıda yer verilen 51. maddesinde aranan karar için gerekli nisabın sağlanamadığı anlaşılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu Rekabet Kurulu'nun 17/01/2014 günlü, 14-03/60-24 sayılı kararının 2. maddesi yönünden davacı itirazının kabulü gerektiği oyuyla, kararın bu kısmına katılmıyoruz.

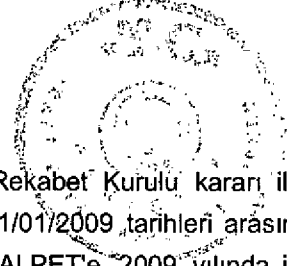
Üye
Nüket
YOKLAMACIOĞLU

Üye
Vahit
BEKTAŞ
ASLI

Üye
Yalçın
EKMEKÇİ

KARŞI OY

(XX) Dava konusu, 17/01/2014 tarih ve 14-13/60-24 sayılı Rekabet Kurulu kararı ile; davacı Türkiye Petrol Rafinerileri Anonim Şirketi'nin (TÜPRAŞ), 11/10/2008 – 01/01/2009 tarihleri arasında benzin ve motorin ürünlerine dair fiyatlandırma davranışları ve 2008 yılında ALPET'e, 2009 yılında ise POAŞ'a karşı bir ürünün satışını bir başka ürünün de TÜPRAŞ tarafından yeterli görülen miktar ve/veya oranlarda TÜPRAŞ'tan temin edilmesi şartına bağlamak ve bunu temini için arzı kısmak şeklindeki sözleşmelere ilişkin uygulamaları yoluyla hâkim durumu kötüye kullandığı ve böylelikle 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 6. maddesini ihlal ettiği sonucuna ulaşılarak, davacı şirkete aynı Kanun'un 14. maddesinin üçüncü fıkrası ve Rekabeti Sınırlayıcı Anlaşma, Uyumlu Eylem ve Kararlar ile Hâkim Durumun Kötüye Kullanılması Halinde Verilecek Para Cezalarına İlişkin Yönetmelik'in 5. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi ve ikinci fıkrası hükümleri uyarınca 2013 mali yılı sonunda oluşan ve Kurul tarafından belirlenen yıllık gayrisafi gelirlerinin taktiren % 1'i oranında olmak üzere 412.015.081,24 TL idari para cezası verilmesi kararlaştırılmıştır.

Söz konusu idari para cezasının, 2012 yılında rekabet Kurumu uzmanlarınca resen başlatılan (bu süreçte Rekabet Kurumu'na yapılan konuya ilişkin iki adet şikayet başvurusunu da dikkate alan) ve 2008 – 2011 yıllarını (dört yıl) kapsayan bir soruşturma sonucunda verildiği anlaşılmaktadır. Soruşturmacılar bu dört yıllık dönemde TÜPRAŞ'ın hâkim durumunu kullanarak 11/10/2008 – 01/01/2009 tarihleri arasındaki 82 günlük sürede aşırı fiyatlandırma yoluyla rekabet mevzuatını ihlal ettiği sonucuna varmışlar, hâkim durumunu "bağlama" yapmak yoluyla kullandığı ve TÜPRAŞ ile OPET'in, rekabet mevzuatının yasakladığı türden bir anlaşma veya uyumlu eylem içinde olduğu iddialarını ise yerinde görmemişlerdir. (Soruşturmacılar "bağlama" konusunda önce bir ihlal olduğu görüşüne varmışken sonra bu görüşünü değiştirerek "bağlama" konusunda bir ihlal olmadığı yolunda görüş belirtmişlerdir.) Rekabet Kurulu, soruşturmacıların önerileri doğrultusunda TÜPRAŞ'ın hâkim durumu kullanarak aşırı fiyatlandırma yoluyla rekabet mevzuatını ihlal ettiği sonucuna varmış, "bağlama" konusunda ise soruşturmacıların nihai görüşü olan "ihlal olmadığı" şeklindeki görüşlerine itibar etmeyerek bu hususa da dava konusu olan idari para cezasının gerekçeleri arasında yer vermiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden, davacının idari para cezasına konu olan aşırı fiyatlandırma eyleminin değerlendirilmesi yapılırken uluslararası piyasalarda fiyatların düşme eğiliminde olduğu 11/10/2008 -01/01/2009 tarihleri arasında TÜPRAŞ'ın iç piyasada uyguladığı benzin ve motorin günlük fiyatlarının, referans alınan Platts İtalya CIF Akdeniz bölgesi fiyatları ile karşılaştırıldığı ve bu dönemde benzin ve motorin fiyatlarının referans alınan Platts fiyatlarına göre ortalama % 15 oranında yükseklik arz ettiği, fiyatların Platts fiyatları kadar hızlı düşmediği ve bu şekilde TÜPRAŞ'ın bu dönemde aşırı fiyat uygulaması yaparak hâkim durumunu kötüye kullandığı sonucuna varıldığı görülmektedir.

Ancak davalı idarenin bu sonuca varırken davacı tarafından savunmalarında öne sürülen bazı önemli hususları yeterince dikkate almadığı düşünülmektedir. Davacı her şeyden önce bu dönemde uyguladığı fiyat tarifesi metodolojisinin akaryakıt piyasasında düzenleyici kurum konumunda olan Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu (EPDK) tarafından onaylandığını belirtmekte ve bu nedenle Rekabet Kurumunun ceza verme yetkisinin bulunmadığını iddia etmektedir. Davacının Rekabet Kurumunun yetkisizliği iddiasına itibar edilmese bile, davacı şirketin uyguladığı fiyatların EPDK tarafından belirlenen tarife metodolojisine aykırı olmadığı hususu EPDK'nın dosyada mevcut yazışı ile de doğrulanmaktadır.

(EPDK'nın Rekabet Kurumu Başkanlığına hitaben yazdığı 30/04/2013 tarih ve 2623 sayılı cevabi yazısı). Buna rağmen soruşturmacılar bu dönemde tarife aşımı yapıldığı konusunda ısrarlı olmuşlardır. Sektörel düzenleme ve gerektiğinde idari para cezası uygulama konusunda yetkili olan EPDK'nın bu dönemde uygulanan fiyatlar bakımından tarife metodolojisine bir aykırılık görmemiş olmasına karşın, Rekabet Kurumunun bu eylemi yüksek bir idari para cezasına konu yapmış olması, en azından kamu idarelerinin tutarlılığı açısından bir belirsizlik yaratmaktadır.

Davacı tarafından aşırı fiyat uygulaması karşılaştırması yapılırken idarenin esas aldığı referans değerinin geçerliliği konusunda öne sürülen iddiaların da yeterince değerlendirilmediği görülmektedir. İdarenin esas aldığı Platts İtalya kotasyonlarının ilgili piyasada (olayımızda Akdeniz bölgesinde) oluşan fiyatların duyurulduğu bir veritabanı niteliğinde olduğu anlaşılmaktadır. Davacının, karşılaştırma yapılacaksa bunun kendi konumuna benzer nitelikler taşıyan Fransa, İtalya, İspanya, Yunanistan gibi bölge ülkeleri rafinerilerince uygulanan fiyatlarla yapılması gerektiği, bu takdirde TÜPRAŞ tarafından bu dönemde uygulanan fiyatların söz konusu rafinerilerce uygulanan fiyatların altında seyrettiğinin görüleceği iddiasına da itibar edilmediği görülmektedir. Uygulanan cezanın çok yüksek seviyede olduğu da dikkate alındığında bu iddianın da hiçbir kuşkuyla yer vermeyecek şekilde incelenmiş olması gerektiği düşünülmektedir.

Bilindiği üzere, bir ürüne ilişkin olarak uygulanan fiyatların fahiş fiyat kabul edilebilmesi için bu fiyatların firmanın maliyetleri ile karşılaştırıldığında, fiyatların maliyetin fahiş sayılacak ölçüde üstünde kalması ve bu durumun geçici bir nitelik arz etmemesi (uzunca bir süre uygulanmış olması) gerekmektedir. Davacı şirket tarafından 82 günlük sürede uygulanan ve referans fiyatlara göre ortalama % 15 oranında yüksek olduğu belirlenen fiyatların fahiş olup olmadığı, Avrupa Konseyi Adalet Divanı gibi uluslararası yargı organlarının, Danıştay'ın ve Rekabet Kurumunun bu konudaki görüşlerinin ışığında değerlendirilebilirdi. Dosyada mevcut ve davacı tarafından savunması kapsamında sunulan örnek kararlar, 82 günlük bir dönemde ortalama % 15 oranındaki fiyat farkının, piyasanın kendisini düzeltmesi ve fiyatların rekabet ortamını yansıtacak şekilde oluşması sürecinde makul sayılabilecek bir fark olduğu kanaatini uyandırmaktadır. İhlalin gerçekleştiği öne sürülen söz konusu dönemi de içeren 2008 yılının tamamı için, soruşturmacılar tarafından da Kurul tarafından da herhangi bir aşırı fiyat uygulaması bulunmadığı belirlenmesi yapılmış olması da bu görüşü desteklemektedir.

Gerek soruşturma raporunda gerekse Rekabet Kurulu kararında, davacının karşılaştırmaya esas alınması gerektiğini düşündüğü rafineri toplam maliyetlerinin sağlıklı bir şekilde tespit edilmemiş olması, davacı şirketin temel girdisi olan ham petrolde ve döviz kurlarında küresel olarak ciddi bir ekonomik krizin yaşandığı 2008 yılında yaşanan istikrarsızlığın bu piyasalarda sebep olduğu dalgalanmaların ve davacı şirketin bu dönemde 540 milyon dolar faaliyet zararı gerçekleştirmiş olması gibi hususların da yeterince irdelenmediği görülmektedir. Dolayısıyla Kurulca verilen idari para cezasının temel gerekçesini oluşturan hâkim durumun fahiş fiyat uygulaması yoluyla kötüye kullanılmış olması iddiasının herhangi bir kuşkuyla yer vermeksizin kanıtlanamadığı görülmektedir.

Cezanın diğer dayanağını oluşturan, bir ürünün satışını bir başka ürünün de TÜPRAŞ tarafından yeterli görülen miktar ve/veya oranlarda TÜPRAŞ'tan temin edilmesi şartına bağlamak konusunda ise Rekabet Kurulunca, soruşturmacıların hâkim durumun "bağlama" yoluyla kötüye kullanılmadığı şeklindeki nihai görüşlerine itibar edilmeksizin "bağlama"nın gerçekleşmiş olduğu düşüncesiyle idari para cezası uygulanmasında da hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

Bu durumda, yetersiz incelemeye dayanan dava konusu Rekabet Kurulu kararında hukuka uygunluk bulunmadığından ve uygulanan idari para cezasının davacı şirketin ulusal ve uluslararası konumu

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
YD İtiraz No : 2015/879

ve mali durumu üzerindeki etkisi de dikkate alındığında, 2577 sayılı Yasa'nın 27. maddesindeki şartların gerçekleştiği anlaşıldığından, davacının itirazının kabulü ile dava konusu işlemin yürütmesinin durdurulması gerektiği oyuyla, karara katılmıyoruz.

Üye
İbrahim
BERBEROĞLU

Üye
Muhsin
YILDIZ

